Evanghelia ajunge in Tesalonic

Text de memorat:1 Tes. 2,13: 13De aceea mulţumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când aţi primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-aţi primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, aşa cum şi este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează şi în voi care credeţi.

Duminica

1.**Fapte 16:9-40**: 9Noaptea, Pavel a avut o vedenie: un om din Macedonia sta în picioare şi i-a făcut
următoarea rugăminte: "Treci în Macedonia, şi ajută-ne!"
10După vedenia aceasta a lui Pavel, am căutat îndată să ne ducem în Macedonia, căci înţelegeam că
Domnul ne cheamă să le vestim Evanghelia.
11După ce am pornit din Troa, am mers cu corabia drept la Samotracia, şi a doua zi ne-am oprit la Neapolis.
12De acolo ne-am dus la Filipi, care este cea dintâi cetate dintr-un ţinut al Macedoniei, şi o colonie romană.
În cetatea aceasta am stat câteva zile.
13În ziua Sabatului am ieşit afară pe poarta cetăţii, lângă un râu, unde credeam că se află un loc de
rugăciune. Am şezut jos, şi am vorbit femeilor, care erau adunate laolaltă.
14Una din ele, numită Lidia, vânzătoare de purpură, din cetatea Tiatira, era o femeie temătoare de
Dumnezeu, şi asculta. Domnul i-a deschis inima, ca să ia aminte la cele ce spunea Pavel.
15După ce a fost botezată, ea şi casa ei, ne-a rugat şi ne-a zis: "Dacă mă socotiţi credincioasă Domnului,
intraţi şi rămâneţi în casa mea." Şi ne-a silit să intrăm.
16Pe când ne duceam la locul de rugăciune, ne-a ieşit înainte o roabă, care avea un duh de ghicire
(Greceşte: Un duh al lui Piton.). Prin ghicire, ea aducea mult câştig stăpânilor ei.
17Roaba aceasta s-a luat după Pavel şi după noi, şi striga: "Oamenii aceştia sunt robii Dumnezeului Celui
Prea Înalt şi ei vă vestesc calea mântuirii."
18Aşa a făcut ea timp de mai multe zile. Pavel, necăjit, s-a întors, şi a zis duhului: "În Numele lui Isus Hristos
îţi poruncesc să ieşi din ea." Şi a ieşit chiar în ceasul acela.
19Când au văzut stăpânii roabei că s-a dus nădejdea câştigului lor, au pus mâna pe Pavel şi pe Sila şi i-au
târât în piaţă înaintea fruntaşilor.
20I-au dat pe mâna dregătorilor, şi au zis: "Oamenii aceştia ne tulbură cetatea; sunt nişte Iudei,
21care vestesc nişte obiceiuri, pe care noi, Romanii nu trebuie nici să le primim, nici să le urmăm."
22Norodul s-a ridicat şi el împotriva lor, şi dregătorii au pus să le smulgă hainele de pe ei, şi au poruncit să-i
bată cu nuiele.
23După ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în temniţă, şi au dat în grijă temnicerului să-i păzească bine.
24Temnicerul, ca unul care primise o astfel de poruncă, i-a aruncat în temniţa dinăuntru, şi le-a băgat
picioarele în butuci.
25Pe la miezul nopţii, Pavel şi Sila se rugau, şi cântau cântări de laudă lui Dumnezeu; iar cei închişi îi
ascultau.
26Deodată, s-a făcut un mare cutremur de pământ, aşa că s-au clătinat temeliile temniţei. Îndată, s-au
deschis toate uşile, şi s-au dezlegat legăturile fiecăruia.
27Temnicerul s-a deşteptat; şi, când a văzut uşile temniţei deschise, a scos sabia, şi era să se omoare, căci
credea că cei închişi au fugit.
28Dar Pavel a strigat cu glas tare: "Să nu-ţi faci nici un rău, căci toţi suntem aici."
29Atunci temnicerul a cerut o lumină, a sărit înăuntru, şi, tremurând de frică, s-a aruncat la picioarele lui
Pavel şi ale lui Sila;
30i-a scos afară, şi le-a zis: "Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?"
31Pavel şi Sila i-au răspuns: "Crede în Domnul Isus, şi vei fi mântuit tu şi casa ta."
32Şi i-au vestit Cuvântul Domnului, atât lui cât şi tuturor celor din casa lui.
33Temnicerul i-a luat cu el, chiar în ceasul acela din noapte, le-a spălat rănile, şi a fost botezat îndată, el şi
toţi ai lui.

34După ce i-a dus în casă, le-a pus masa, şi s-a bucurat cu toată casa lui că a crezut în Dumnezeu.
35Când s-a făcut ziuă, dregătorii au trimis pe cei ce purtau nuielele (Greceşte: lictori.); să spună
temnicerului: "Dă drumul oamenilor acelora."
36Şi temnicerul a spus lui Pavel aceste cuvinte: "Dregătorii au trimis să vi se dea drumul; acum dar, ieşiţi
afară, şi duceţi-vă în pace."
37Dar Pavel le-a zis: "După ce ne-au bătut cu nuiele în faţa tuturor, fără să fim judecaţi, pe noi, care suntem
romani, ne-au aruncat în temniţă, şi acum ne scot afară pe ascuns! Nu merge aşa! Să vină ei singuri să ne
scoată afară!"
38Cei ce purtau nuielele, au spus aceste cuvinte dregătorilor. Aceştia s-au temut, când au auzit că sunt
romani.
39Dregătorii au venit să-i potolească, i-au scos afară din temniţă, şi i-au rugat să părăsească cetatea.
40Ei au ieşit din temniţă, şi au intrat în casa Lidiei; şi, după ce au văzut şi mângâiat pe fraţi, au plecat.

2.**1Tes.2:1,2**: 1Voi înşivă ştiţi, fraţilor, că venirea noastră la voi n-a fost zadarnică.
2După ce am suferit şi am fost batjocoriţi în Filipi, cum ştiţi, am venit plini de încredere în Dumnezeul nostru,
să vă vestim Evanghelia lui Dumnezeu în mijlocul multor lupte.

<u>Luni</u>

3.**Fapte 17:1-3:** 1Pavel şi Sila au trecut prin Amfipoli şi Apolonia, şi au venit în Tesalonic, unde era o
sinagogă a Iudeilor.
2Pavel, după obiceiul său, a intrat în sinagogă. Trei zile de Sabat a vorbit cu ei din Scripturi,
3dovedind şi lămurind, că Hristosul trebuia să pătimească şi să învie din morţi. "Şi acest Isus, pe care vi-L
vestesc eu", zicea el, "este Hristosul."

<u>Marti</u>

4.**Ieremia 23:1-6**: 1"Vai de păstorii care nimicesc şi risipesc turma păşunii mele, zice Domnul."
2"De aceea, aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeul lui Israel, împotriva păstorilor care pasc pe poporul meu:
,Pentru că Mi-aţi risipit oile, le-aţi izgonit, şi nu v-aţi îngrijit de ele, iată că vă voi pedepsi din pricina răutăţii
faptelor voastre, zice Domnul."
3"Şi Eu însumi voi strânge rămăşiţa oilor Mele din toate ţările, în care le-am izgonit; le voi aduce înapoi în
păşunea lor, şi vor creşte şi se vor înmulţi.
4Voi pune peste ele păstori care le vor paşte; nu le va mai fi teamă, nici groază, şi nu va mai lipsi nici una
din ele, zice Domnul."
5"Iată vin zile, zice Domnul, când voi ridica lui David o Odraslă, neprihănită. El va împărăţi, va lucra cu
înţelepciune, şi va face dreptate şi judecată în ţară.
6În vremea Lui, Iuda va fi mântuit, şi Israel va avea linişte în locuinţa lui; şi iată Numele pe care i-L vor
da: ,Domnul, Neprihănirea noastră!"

Isaia 9:1-7: 1Totuşi întunericul nu va împărăţi veşnic pe pământul în care acum este necaz. După cum în
vremurile trecute a acoperit cu ocară ţara lui Zabulon şi ţara lui Neftali, în vremurile viitoare va acoperi cu
slavă ţinutul de lângă mare, ţara de dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor.
2Poporul, care umbla în întuneric, vede o mare lumină; peste cei ce locuiau în ţara umbrei morţii răsare o
lumină.
3Tu înmulţeşti poporul, îi dai mari bucurii; şi el se bucură înaintea Ta, cum se bucură la seceriş, cum se
înveseleşte la împărţirea prăzii.
4Căci jugul care apăsa asupra lui, toiagul, care-i lovea spinarea, nuiaua celui ce-l asuprea, le-ai sfărâmat,
ca în ziua lui Madian.
5Căci orice încălţăminte purtată în învălmăşeala luptei, şi orice haină de război tăvălită în sânge, vor fi
aruncate în flăcări, ca să fie arse de foc.
6Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, şi domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: "Minunat, Sfetnic,

Dumnezeu tare, Părintele veşniciilor, Domn al păcii.
7 El va face ca domnia Lui să crească, şi o pace fără sfârşit va da scaunului de domnie al lui David şi
împărăţiei lui, o va întări şi o va sprijini prin judecată şi neprihănire, de acum şi-n veci de veci: iată ce va
face râvna Domnului oştirilor.

Isaia 53:1-6: 1 Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut braţul Domnului?
2 El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pământ uscat. N-avea nici
frumuseţe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, şi înfăţişarea Lui n-avea nimic care să ne placă.
3 Dispreţuit şi părăsit de oameni, om al durerii şi obişnuit cu suferinţa, era aşa de dispreţuit că îţi întorceai
faţa de la El, şi noi nu L-am băgat în seamă.
4 Totuşi, El suferinţele noastre le-a purtat, şi durerile noastre le-a luat asupra Lui, şi noi am crezut că este
pedepsit, lovit de Dumnezeu, şi smerit.
5 Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă
pacea, a căzut peste El, şi prin rănile Lui suntem tămăduiţi.
6 Noi rătăceam cu toţii ca nişte oi, fiecare îşi vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui
nelegiuirea noastră a tuturor.

Zaharia 9:99Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit şi biruitor, smerit şi călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgăriţe. :

Miercuri

5.Fapte 17:3: 3 dovedind şi lămurind, că Hristosul trebuia să pătimească şi să învie din morţi. "Şi acest Isus,
pe care vi-L vestesc eu", zicea el, "este Hristosul."

Luca 24:26: 26 Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri, şi să intre în slava Sa?"

Joi

6.Fapte 17:1-4,12: 1 Pavel şi Sila au trecut prin Amfipoli şi Apolonia, şi au venit în Tesalonic, unde era o
sinagogă a Iudeilor.
2 Pavel, după obiceiul său, a intrat în sinagogă. Trei zile de Sabat a vorbit cu ei din Scripturi,
3 dovedind şi lămurind, că Hristosul trebuia să pătimească şi să învie din morţi. "Şi acest Isus, pe care vi-L
vestesc eu", zicea el, "este Hristosul."
4 Unii din ei, şi o mare mulţime de Greci temători de Dumnezeu, şi multe femei de frunte au crezut, şi au
trecut de partea lui Pavel şi a lui Sila.

12 Mulţi dintre ei şi din femeile cu vază ale Grecilor, şi mulţi bărbaţi au crezut.